

საქართველო

ბრძოლის
მისამართი

2-(5)

კვირა 18 იანვარი 1925 წ.

№ 2-(5)

2-24

მეწე პირებსა ვეძებდი
ვერ ვნახე დეკარულიყო,
სახამართლოში შევედი
ყველა იქ მიმალულიყო.
იქ თბილი ბუდე ეპოვნათ
ძველ ჩინოვნიკებს, ვეჭილვებს,
შავსაქმეებში ცნობილებს,
სპეტებს და გამოქეილებს

ვიპოვნე, უთხარა მაძლობა —
მათ კი დაიწყეს კანკალი:
არ შევიბრალე და ყველას
მოუსვი ჩემი ჩანგალი.
გადავისროლე ჯოჯოხეთს
დავშორდი ერთი-მეორებს;
აწ მათ საქმეებს საგმროს
სხვა ველარ ვანიშორებს.

ინსტრუქცია.

„ტარტაროზის“ თანამშრომელთათვის.

თ ა ვ ი .

ეს ინსტრუქცია სავალდებულოა ყველა მათთვის, ვისაც სურს „ტარტაროზის“ თანამშრომელი გახდეს და თავისი ნაწარმოები, —ლექსი იქნება ის, ზრიაზი, თუ კარიკატურა, —იხილოს მის ფურცლებზე დაბეჭდილი.

ამ ინსტრუქციის ფარგლებში გადასახვა შეიძლება მხოლოდ მარცხნივ და არა მარჯვნივ, —ესე იგი გაუმჯობესებისაკენ, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში არა დამახინჯებისკენ.

ეს ინსტრუქცია არ არის სავალდებულო მათთვის, ვინც საპატიო მიზეზების გამო, მაგალითად: წერა-კითხვის უცოდინარობის, ღვთისმორწმუნეობის, ან მენშევიკური წყენით ვაგლენითლობით, არ თანამშრომლობს „ტარტაროზში“.

ეს ინსტრუქცია არ არის სავალდებულო, მაგრამ მხედველობაში მისაღები ყველა მათთვის, ვისაც სურს სამუთო აღმშენებლობისთვის ხელის შეწყობა, მაგრამ ისე რომ ამ სამუქალაქო მოვალეობის შესრულების დროს ცხვირბირი არ ჩამოსტროვდეს, არამედ მზიარული სიცილ-კისკისით ეწეოდეს მის.

ეს ინსტრუქცია აგრეთვე არ არის სავალდებულო უკვე სახელმწიფო და დამსახურებულ ოხუნჯებისთვის, რომლებიც, სულერთი, მიიწი არავითარ ინსტრუქციას არ დაემორჩილებიან, გარდა ერთადერთი წებაყოფლობისა.

თ ა ვ ი II.

„ტარტაროზის“ თანამშრომლებში პირველ ყოვლისა უნდა იცოდნენ წერა-კითხვა, —უფრო კი წერა, ვიდრე კითხვა.

შენი შუენა: გაეროვნების ცხადებებში გატარების მიზნით სავალდებულოა ქართული ენა.

თანამშრომელთათვის არ არის სავალდებულო ამა თუ იმ უმაღლეს თუ დაბალი სასწავლებლის კურსდამთავრება და წერა-კითხვის ამო თუ იმ მეთოდით შესწავლა*. საქაროა მხოლოდ გარკვევით წერა და ნიშნების თავთავით აღდილას დასმა, მაგრამ ეს უკანასკნელი თუ არ ეტყობებათ ზოგ თანამშრომლებს, იმ შემთხვევაში თითონ ტარტაროზი კისრულაბს მით გაწესობგებას.

კარგ ქალღღუჭ კარგი მელნიით წერა არ არის სავალდებულო, მაგრამ სასურველია. უკეთეს თანამშრომელი მოკლებულია ფუფუნების ამ ორივე საგნებს, იმ შემთხვევაში დასაშვებია ყოველნაირი მელ-

ნიით, თუნდა შავი თეთის ან მაყვალის წყენით და წერაწაღილი ნახშირით წერაც.

მხოლოდ ქალღღუჭ ვერაფერი შესცვლის. შეძლება გამოყენებული იქნეს გაუქმებული ბონები*, რომლებიც თეთრ ქალღღუჭ უფრო იაფი ღირს.

წერა შეიძლება დღისით მზისით, მაგრამ თანამშრომელს დღე მოცლა არა აქვს, ან რაინე სხე მიზეზით არ ეტყობება მზის სინათლეზე წერა, იმ შემთხვევაში შეუძლია სწეროს ღამეობით, მაგრამ უსათუოდ ნავთის ან კვარის სინათლეზე. ნავთის ყიდვა შეიძლება ადგილობრივ კოოპერატევიში, თუ კემის ცეკავშირის ვალი გადახდილი აქვს და ღებულაბს მისგან საჭირო საქონელს. წინააღმდეგ შემთხვევაში კოოპერატევის არც ნავთი ექნება და არც სხვა საწერი მასლა, რის გამო დასაშვებია კერძო ვაჭარსაღმი მიმართვა, რაც ერთი-ორათ ჯღება-შესაძლებელია აგრეთვე, რომ იმ რაიონში, სადაც თანამშრომელი ცხოვრობს, სრულებით არ იყოს კოოპერატევი. იქაც თანამშრომელს შეუძლია მიმართოს კერძო ვაჭარს და საქმე არ დაბრკოლოს. გაწეული ხარჯების დასაფარავად „ტარტაროზის“გან მიიღებს გონიარბს არა ნაკლებ ოთხი კაპეიკის სტრიქონზე, —რა თქმა უნდა იმ შემთხვევაში, თუ მასლა ღირსი იქნება დაბეჭდვისა.

თ ა ვ ი III

პირველ ყოვლისა შემდეგ თანამშრომლებში მეტყველ და ბეჯითად უნდა დაიბახსოვონ, რომ „ტარტაროზი“, მიუხედავად თავის საშინელ სახელწოდებისა, მეტად ოხუნჯია და ყველა საგნებს ოხუნჯური თვალსაზრისით და კილოთი უღვივებ.

ღიღი ბრიტანეთის მეფე თავისი ღოღრღები და მიწისტრეგით, სულწარმის, ვინღ გერმანიის პრეზიდენტები თავიანთი ბურჟუაზი ბანკრებით და ფაბრიკანტებით, რომის პაპა და სტამბოლის მსოფლიოს პატრიარქი თავიანთი კარდინალებით, ქსენობით, ეპისკოპოზებით და ბერ-მალაჩეებით და სხვა და სხვა სულიერი და ხორციელი ძლიერი გემები ამა კვეყნისანი ტირტაროზს იმდენად მიაწინა საყურადღებოდ, რამდენათაც ისინი წარმადადებენ ყნად ასაღებ წვალ წასაღებ საკებოლა სახალლო მასალებს. სხვაფერ ყველა მათში ერთ გაცეცხილ გროშსაც არ მისცემს სავსაშუაო ტარტაროზი.

მით უმეტეს არავითარი ღიღებულება არ უნდა იმ ნაწარმოებებს, რომლებიც ჩვენი ცხოვე-

*) თვით ტარტაროზს წერა-კითხვა შესწავლილი აქვს ერთ დეაკანთან, რომელიც ხაშორის ციფ დილაობით (ხაზებში არც მას ეტყება და არც მის მოწაფეებს სწავლასათვის). დერეფანში ახლდევა გაკვეთილებს მრავალი ბეჭის ზედაზე.

*) ივნებ ბეჭის აღარ ასოვდები, თუ რას ეტყობ ხაზებში, რომ ეს ის ქალღღუჭია, რომლებიც იმბეჭდებოდენ ვაჭარის მატეობისა ჩემბდენ ნამდვილ ოქროსა და ვერცხლის ფენის გამოშვებად.

წინა და სხვილიან საკითხებს თუ არ მიუღვე-

დასა საჩუქრად მსოფლმხედველობით. ამიტომ თანამშრომლებმა უნდა სწერონ ოხუნ-ტური კილოთი, რათა მკითხველებში გამოიწვიონ დამბალი (სტრიქონი ოთხი კაპევი); სიცილი (სტრი-ქონი ერთი შაური); ხარხარი (სტრიქონი ექვსი კა-პევი).

თანამშრომლებს შეუძლიათ აგრეთვე გამოიგო-რან კარიკატურების თემა, დაწერილებით აწერონ, თუ როგორ უნდა იყოს დახატული ესა თუ ის კა-რიკატურა, რომლების შესრულებას „ტარტაროზი“ შეიძლება თავის კარიკატურისტ მხატვრებს.

თანამშრომლებში თავიანთი ნაწარმოები რამდენ-მერამე უნდა გადაიკითხონ, გადააკეთონ და კიდევ გადაიკითხონ და ეს განიმეორონ იმდენჯერ, სანამ რეალური კმაყოფილი არ იქნებიან თითონ თავიანთი ნაწარმოებით. სიჩქარე და სიზარმაცე საზოგადოდ არასდ არ ვარგა, მით უმეტეს ხელოვნებაში. უკა-სკენდლ ერთთელ კიდევ უნდა გადაიკითხონ და უნდა წარმოადგინონ თავიანთი თავი გარეშე მკით-ხველათ: როგორ მოვეცეოდენ ისინი ამ შემთხვე-ვაში, რომ ეს ნაწარმოები სხვისი ყოფილიყო და მათ წაეყიებოდა „ტარტაროზში“,—გაიციანებდნენ თუ რა.

ასეთი ყოველი მხრივი დამუშავების შემდეგ თანამშრომლებს თამამთ შეუძლიათ ჩასდგან კონ-კრეტში თავიანთი ნაწარმოები, დააკრან მარკა, და-სწერონ 'მისამართი: თბილისი, რუსთაველის ქუჩა, ხელი № 24, „ტარტატოზი“-ს რედაქცია—და უნდა ამუშავდნენ თუკადონ მორიგი ნომრის გამოს-სას, რომელშიდაც იხილავენ თავიანთ კუთამახვი-ლობის ნაყოფს.

ტარტაროზის მოვალეობას შეადგენს მიღებუ-ლი მასალები ვადისინჯოს, გააჩიოს კარგი ავის-გან; შესაყვებელი შეაკეთოს, გადასაკეთებელი ვა-დააკეთოს, ვადისავლები ვადავდოს მოაზრებულად. მის მიერ მოწონებული და მიღებული მასალები გა-გზავნოს სტამბაში ასაწყობათ.

ასოთ-ამწყობების მოვალეობას შეადგენს ამ მას-სალების სწრაფთა და კონტაინ აწყობა, რაც შეიძ-ლებია ნაკლები შეცდომებით.

აწყობილი მასალები კორექტორმა უნდა გულ-დასმით წაიკითხოს და შეცდომები გასწოროს. მენტრამაჟმა გვერდები უნდა შეკრას მასალების მიზანშეწონილად თავთავიანთ ალაგას განაწილებით, რაზედაც მას ეხმარება გამოშვებულნი.

მშექდავემბა უნდა კარგად გასუფთავონ ვალი-კები, საუკეთესო საღებავი ჩაახხან მანქანაში და მხატვრული გემოვნებით გამართონ „ტარტაროზი“-ს გვერდები საბეჭდავთ.

შეოლოდ ამის შემდეგ შეიძლება დაშვებული იქნეს სიჩქარე ქაღალდის დამწყობისა და დამკვეც-ების მიერ, რადგან „ტარტაროზი“-ს გამოსვლის დრო მთავალეობულია და რამდენიმე ათასი მკით-ხველები მოუთმენლიად ელოდებიან მას.

ტარტაროზი.

„დანოსი“

ლიუბენი ბრატ ტარტაროზჯან! ზრასტვო ვასპადინ ტავარიშჩ. ყელაიმი ვსიო რომა ტვოი ყიზინ.

ია ყელაიმი სკაზათ ტეპერ ადინ სურაიოზნი ოჩენ ლა ჩერეზ ეტი პისმო... ლიუბენია დრუჟე, ია ტვოი სერჩაჩტ ნე ბუდიშ ნე ტვოი ბედნი ბრატ მელოს წიწმბათიანც, მოი ლასტოჩკა...

ია უზნალ, ჩტო ტი ტეპერ ადინ ბოლშოი სასადარაჩე ტიფლისუ ი ყელულდიკ ატპრავლაიშ მეზ გაცუსადკი ვსე პუზატი ობშესტევი. ია ხაჩუ ბიტ ტაროი ტაინი შვიან. სტარი ერემია ია სტო ტრი-დაცად რევილიუციონერ ყლანჩი სტელიატ ტეპერ. ტეპერ წვანლ პრადავიტ ნა ვირტაჩე ეპე ყელენზი დოროჩნი უპრავლენია და კედი ვიტკა ვსტ თელეთის მადლობე.

სტატისტის სლუჟები ზნაიშუ ტამ ადინ შოი ი კოლმევა ვსტ; არშაკ ლიბინც. ონ ნაჩაღნიკ სემნაკიტ პუდოვ ვსიტ; ეირნი ოჩენ, კაე ტუ-ბარაშკა.

დანში—და იცი რა გითხრა... გოვარიტ უ უპრავლენია ნაციონალიზაცია ვსტ; ტოსტ—კანა-ლიზაცია. (ზაპამინიტი ვერ უყავი) გრუზინცი ია-ზიკ ნე პრავდით თურმე რა... ადინ სტატისტიკ მენე სკაზალ, რომელიც კაჯლი დენ უ მენია რელისკ პაკუბატი, ჩტო ნაშ არშაკ ნე ყელაიტ პრავდიტ გრუზინცი იაზიკ.

ბრატ ტარტაროზჯან! ია უზნალ ეტო ი ნა-პისალ ტეპერ. ავიდამ ტვოი რასპარაყენი; პრაშუ ატპუსტიტ ტვოი ბლადაროდი ყელულდაში ნაში არშაკ ი ტვოემუ ბედნი პოლოსუ დავაი ნამოკვა ზა ტრუდ ვანაგრაყენია. ია ტვოი სვედენი ბუ-დუ დასტავლიატ ტეპერ ია უპრავლენია.

ტეპერ დოსვიდანი. ვირტაჩე მწვანილით აყი-დაიტ. ბრატკი პრავეტ მოი ღეშკა. ტვოი პოლოს წიწმბათიანც. ტიფლის გოროდი.

ახმეტელი: კოტე! სვლა აღარ ძალმიძს...
 ხომ ხელე დავიღალე!
 საღ მიმათრე უღონოს, —
 გამიშვი, გენაცვალე.

კოტე: დაიკო ცოტა კიდევ
 და აგიყვან მწვერვალზე...
 შენ ხარ მოწოდებული
 ამ ღირსეულ დიდ ვალზე.

უიღლო მუშაკრი

„მუშაკრების დევნა გრძელდება“
 (ვახუშთიანს)

(ღილინებს, თუმცა საღილინებელი რა აქვს)

დაბადების წუთებიდან წყეული,
 თავი ჩემო, ბელი არ ვიწერია...
 თავიდანვე პატრონსავით უიღლოვე,
 ჩინავე ჩემო, ეშხით არ გიყდერია...

რალაც ბედით ხელთ ავიღე კალმე;
 უწინ პუკარიც არც კი დამიწერია...
 ვერ მოვასწარ დამბედილის წაქითხვა,
 ისე სწრაფად გაღმიქირეს ევერია...

არხეინად ჩემს საქმებუ ვიყავი,
 როს შემოიღდა მუშაკრობის მწერია;
 დავსწერე და მსწრაფლ ამოკრეს პანდური
 უმუშევართ მოემატათ წვერია...

და დავდივარ ქუჩა-ქუჩა უსაქმოდ,
 იქნებ ენახო რამე დასაწერია;
 სამსახურის უშედეგოდ ძებნაში
 გამითიორდა უღვაში, წვერია...

რა ვქნა ეხლა, გადავარდე ხილიდან,
 თუ სჯობს დანით გამონჭვანყელო... —
 ზოგისათვის ეს ცნობებმა ქვა-პარის,
 და ზოგისთვის კიდევ ჭყინტი ყველია...

მაგრამ თავს ვიშხნევებ და ვამბობ:
 ბოლოს შენაც დავგლეფვა მღერია,
 ვინც ამოკრა უმოწყალოდ პანდური
 მისიც მოვა უსათუოდ ჯერია!..

(შეამჩნევს რეზინოტრესტთან გალოშების
 შვიდგერსიან კულს და მტკვრისგან გაშურების
 გიერ, სახეგაბრწყინებულე შეუღდება რალაც
 ფიქრს).

ავტობიოგრაფია

დავიბადე აღმოსავლეთის ნახევარ სფერო
 დსავლეთ საქართველოს აღმოსავლეთით, სა
 მარელოსიდან კულს და მტკვრის-დასავლეთით.

ნიჭი თავიდანვე მეტყობოდა. დილით
 სამ ბატს მომაბარებდნენ სამწვესვალად, საღამოს
 დავკარგავდი. (შეთათე მე ვიყავი).

ერთ ბედნიერ დღეს მომანდგეს სახლის თე
 ყურის დევნება, რომ ქურდს შიგ არაფერი შეეტ
 (გამოტანით რას გამოიტანდა, როცა შიგ არაფ
 იყო). მე ამხანაგებთან ვავერთე თამაშში. თუ
 მაქვარიანის ღორი ჩამოვიდა; დაუწყო სახლის
 დღეს გვერდით ხახუნი ნიკო ტამბაქაძის მუ
 ცხენივით და სახლის კარი ჩამოავლო.

ამისათვის მამა ჩემმა დახეულ-დაგლეჯი
 როგორც შორაპნის მახრის სახეიდრო კომის
 თანაშემწეს პორთფელი, ეზოდან ვადმოვადგა;
 ვადეკი და წამოვედი. საღვურისკენ გზაზე შე
 მამასახლისი რომელიც ტაბახიბოდა, რომ
 ხებს მიდნარეზე ხიდი გაადებინა. მეც მოუწონდა
 გზას გაუღეკი, მაგრამ ახალ ხილზე „ნაჩაღნი“
 თხას ვაესტინებია და ხიდი წყალში ჩავგდო. ვ
 ბრუნდი უკანვე და უკავდე ცამეტი თვე, მინამ
 ლი დაიკლებდა. (ხიდი ეხლაც გაუკეთებელია,
 უხედავად იმისა, რომ მას შემდეგ მესამე მთავ
 არის). ჩემი სიყიჯადე ყოველთვის და მართ
 მახლოა. ტარიელისებური გვირობა მე მენ შევი
 დროს საღდათობაში დავამტკიცე მრავალჯერ. რ
 თხელ თივის ზეინს ვყარაულობდი, კატამ შე
 და თოფი გავავდე).

რამდენიც მე ჯილდოთ „პოდ-რუკიომ“ მი
 ლია, იმდენს თქვენ ქალსაც ვერ ნახავთ შ
 ლაშვილთან მოსიერნეს, თუ გინდ მთელი ღ
 რუსთაველის პროსპექტზე დალაშობოთ.

რუსის მარაბანსაც არ მოხენია იმდენი, რე
 ნიც მე, მაგრამ განრუმებული ვიყავი ქალკიამ
 ქოს წვერივით.

ბოლოს ამასაც მოველო ბოლო და ერთ ბე
 დურ დღეს „პოპინგეში“ წამომასუპუნს. დავ
 აქეთ-იქით ლეგიონის დატოვნივით და დავდი
 კომული ლეგიონის ექიმსავით.

რაც შეეხება მუშაობას, ჩემსავით არც ბ
 სეიაზის* საათი*) მუშაობს.

ჩემმაგულხალა

*) „ამჟამად“ ს პირდაპირ რომ არის პოლიტიკურ
 სკვლავსავით გაჩინადებული.

ი ბ რ ი უ ბ ი

მოდის ლაშქარი, წინ უძღვით:
ნიშა, ლომა და ნიკორა;—
ისე სთვლავენ გზებსა, რომ
თითქოს აქ არა იყო-რა!..

მოდინ, უპატრონოში, ვეღარ
გამოცდილები ბრძოლაში
და უწყლო რიგე ვერ უძლებს,—
შიშისგან მოდის ძრწოლაში!..

„ღურუჯილები“: რათ დაშრი ჩვენო ღურუჯო,—
რაზე დავცტოვე ველადა?
კამჩეზბ როგორ გავუძლოთ,—
მოდინ საბრძოლველად!..
გაზაფხულობით ხომ იცი:
ნგრევა, წალეკვა, შხუილი;
ისე გვინდოდა ჩვენც, მაგრამ,
გამოგვიედა ტყუილი!..
დაიხჩო „გმირი“, „ლოტავრა“, —
და დაშრა „მალშტრემ“, „ცხვრის-
წყარო“;

კობე:

ყველა გაგვექცა... კოტეჯან,
შენ მაინც რამე გვითხარო!..
ნუ გეშინიათ—ვიღერ მე
თქვენთან ვარ ჩემო ზაქებო;—
უკან დაიწით, ყოველგან
სალტო-მორტალით ნაქებო!..
და ახალ პოზიციებზე
გამაგრდით კინოს მახვილით;—
რომ მარსიც გადმოყირავდეს
თქვენი ელვარე ძახილით!..

ჩვენნი ღროის „მირგოროდი“.

ქ. სამტრედიის რკ. გზ. ნაწილმა თავისი სიმ-
შვენიერით და სიღამაზით გადააქარბა გოგოლის
„მირგოროდს“...
მართალია, გოგოლის „მირგოროდში“ ელექ-
ტრონის განათება არ ყოფილა, მაგრამ ეს ვარაზო-
ება სამტრედიის სრულიად არ უშლის ხელს იყოს
ხსენებულ ქალაქზე უმეტრო კოპწია და კობტა!..
ელექტრონის სადგურისათვის სასწავლებლის შე-
ნობა დაიკავეს:
აბა, „მირგოროდში“ როდის იყო ერთის მეტი
სკოლაო!.. რა საჭიროა აქ ორი-სამი სასწავლებე-
ლიო.
განათებულია ყველა სკოლები, კანტარები, კლე
ბები, ქუჩები და საპირფარეოები!..

სად იყო მაინც ამდენი ლამაზები!.. თითო სა-
პირფარეოში 25-30 ლამაზა ანთებული!.. მეტი სი-
ნათლისაგან აღამიანს თვალები უფუქტებდა და ში-
ვერ შედის!... სამაგიეროთ ამ მოყვენით სარგებლო
ბენ ლორები!..

ჰო, მართლა, რა ლორები აქ!.. ეს უსინდ-
სოები პირდაპირ იჭრებიან აღამიანის პირად სა-
მეგზში!..

გააწიწმატა მათმა საქციელმა ხალხი!... დატყვე-
ვებულ იქნა ყველა ლორები, მაგრამ ისე გულჩვილ
აღმოჩნდა აღმინისტრაცია, რომ ვერ გაუძლო მათ
ტირილს და ანისტისი ძალით ყველა გაანათვისუფ-
ლა მესამე დღესვე!...

მათ სიხარულს საღვარი არა იქნს!.. თავისუფ-

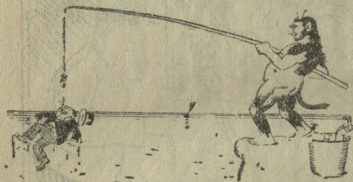
ფლად დინავარდობენ არა მარტო ქუჩებში, არამედ მეორე სართულებზედაც...

მოსალოდნელია „პორგორუის“ აშავეის განმეორება: ღორმა რომ სასამართლოდან თხოვნის ქალაღი ვაიტაცა...

ჩვენი საბინაო კომისია იოლად სჭირს ბინის საკითხს. თურმე მას ორზე ზევით ივლა არ სცოდნია: ერთ პირივინებს ეძლევა ორი ოთახი, ორსაც—ორი, სამს, ოთხს... ათს ისევ ორი!... ერთ ბოჭკაში თუ ათასობით ეტრევა ტარანი, რატომ არ შეიძლება ორ პატარა ოთახში მოთავსდეს ათი სულიო!...

კარგი დაგეგმართოს! სკაღოს ეს თვით საბინაო კომისიის წევრებმა!..

ვან-კა.

„დესლარასია“

როგორც ყველგან, ისე საქართველოშიც არსებობს „არშიყთა პარტია“. ამ პარტიას თავისი ძველი კონსერვატორული სახე ჯერაც გამოუცვლელი აქვს; ვერ შეუფარდა თავისი ტაქტიკა სინამდვილეს. არშიყთა პარტია მრავალ ფარულ გამოცვლებს აწყობდა და დღესაც აწყობს. ამიტომ ჩვენ

ქვემოთ ამის ხელის მოშორნი ყველას გასაგონათ ივაქვენებთ შემდეგ „დეკლარაციას“:

ამხანაგებო! საუკუნოებით დაძვლებს ის ღრო, რომლის განმავლობაშიც ჩვენ ვმუშაობთ „არშიყთა პარტიაში“ და მრავალი წვლილი შეგვიტანია მისი გაუმჯობესებაში. არც ერთი აშკარა ნაბიჯი ამ პარტიაში მუშაობის დროს ჩვენ არ გადავცდვამს. ვმუშაობდით ფარულაით, არალეგალურაით, საღმუნელ კუთხეში, მინდორში. მიუხედავად რეპრესიებისა ჩვენ იმ დარგში მუშაობა მიც არ მივიტოვენია, თუმცა ძალიან ძნელი იყო. აღარაფერი გაქეთა და პროგრესიულ არშიყობის ასპარეზზე.

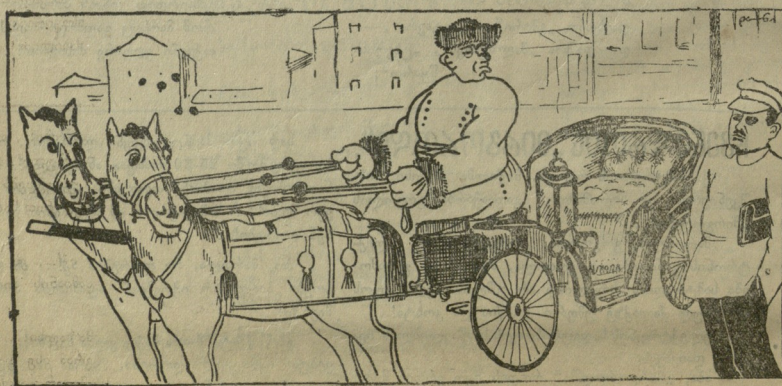
ამხანაგებო! ასეთი მუშაობა არ ვარგა! ბრზი იწებდა ის ვინაც მდგომარეობას ანგარიშს არ გაუწევს და კიდევ გააგრძელებს ფარულ მუშაობას. ჩვენ გამოვდივართ და ვაცხადებთ ყველას გასაგონად, რომ ამიერიდან ეტოვებთ არალეგალურ ანუ ფარულ არშიყობას და გადავიდით ლეგალურ, ანუ აშკარა არშიყობაზე.

მოუწოდებთ ყველას, ვისაც უნარი აქვს გარემოების შეაფასებისა, შეუერთდეს ამ დეკლარაციას და თავისი დაკოჩრებული ბაგენით გადასძახოს ქვეყანას ჩვენთან ერთათ:

სალომი ახალ გზაზე დამდგარ „არშიყთა პარტია“.

ძირს ფარული არალეგალური არშიყობა. ხაშურის მოარშიყეთა ბიუროს წევრნი: **ვაჟნი:** პროშტი, პრუშტი, ფოთილა, ბოლოზუნა, არშიყა, ფოთურა, კოტუნა და სხ. **ქაღნი:** უაირნი ყა, უბრუშტინკა, უბროშტინკა, არაფოთა, არკოტუნა, უარშიყა და სხ.

ხაშურელი „შმაილა“

მეიბლმ. ვამ! არ წაგიკითხავს სუბიშვილის დადგენილება ჩვენს შესახებ?

— ნეტავი ისეთი რა დადგენილება გამოვიყი!!!

— ჩამწერეთ სპარტაკში, რომ დავიბრუნო ახლავაზრობის ჯანი და ამ ყინვეს თქვენსავით არაფერად ვაგდებდე...
სპარტაკელი. ჰმ!!!

მოწერილი აზრები

ბ. შორაპანი.

— შორაპანის რკ. გზ. მთლიანი შრომის სკოლის მასწავლებელთა კრებამ (ქარბობა და დედათა სკეჩი) თავიანთ საიდუმლო სხდომაზე გადასწავიტეს შემოიღონ მოწვევითავეს ღვინის სმის მეთოდი. პირველად ცდა თავიანთ თავზე გააკეთეს ერთ-ერთ მასწავლებლის ოთახში. სადაც წოვს ტკბილმა წვენმა აატიკეთა მასწავლებელი ქალები.

აქედან ასეთი დსკენა გამოიყვანეს, რომ—თუ გინდათ მოწვევითავე ქალ-ვაჟნი ერთმანეთს დაუახლოვოთ, აუცილებლათ ეს მეთოდი უნდა იქნეს შემოღებული.

(ზოლანს ერთმანეთის დაშორების დროს წოვს ტკბილმა წვენმა „იმსქნა“).

— ერთი საკვირველი ანბანი ხდება შორაპანში: როცა ღამდება უშველბელი ციციანთლები ჩნდებათ ხოლმე პაერში (გასაკვირია ამ ზამთარში). ამ ციციანთლებს მხოლოდ ერთგვარი სენი სჭირთ: მთელს ღამეში ერთხელ ან ორჯერ ვანათებენ და შემდეგ ისევ ძღვევიან ტკბილ მოსვენებას.

ზოგერთებში ამტკიცებენ, რომ ეს ციციანთლები ელექტრონის გენათება არისო.

— ვისაც თამბაქოს ფული არ გაქვთ—ჩიჭკათ შორაპანის რკ. გზის მუშათა კლუბში, სადაც წარმოდგენის დროს ყველას ნება ეძლევა იყნოსოს თამბაქოს ბოლი უფასოდ.

— შორაპანის რკ. გზ. სკენის მოყვარულებმა ერთ-ერთ თავიანთ კრებაზე დაადგინეს წინააღმდეგ პარტიის ლაქი და გრიმი სახეს ატყუებენ, ანაგრძობენ ანთიერიდან პარტიევი იქნეს სახეზე აკრული ძაფებით და სახეც შეთვთრებული 1-ლ ხარისხიდან კანადის პურის ფეკილით, რომელიც ერთგვარ სარგებლობას მოუტანს ფინანსიური მხრივ კლუბის გამგეობას. აგრეთვე კრებეს მივიგოდა შემოღებულ იქნეს სიმინდის უღვაშება. გამოიყო კომისია, რომელმაც უკვე შეიძინა ორი გირვანქა თეთრი შპაკატი ძაფი, სამი გირვანქა სიმინდის უღვაშები და 10 გირვანქადის ფეკილი.

წყველი.

ფოთი.

ადგილობრივ მწიანებზე: აბაკელიას და ფანცულაიას დათრობის შექდევ ჩხუბი მოუვიდა ბოთლებთან და წილად ხვლათ ბრწყინვალე გამარჯვება. გამარჯვებული აბაკელია შევიდა ღამის 12 საათზე სადგურში და მძინარე ჯალს იცნობა თავისი გმობა.

ორივე მეგობრებმა სადაც იშოვეს ერთი ბოთლი ღვინო და სადგურში მყოფნი გამოიწვიეს ბრძოლაში. საზოგადოება (ქულებული გახდა უკან დიეხია და დაეცალა სადგურის დარბაზი.

?

გორი.

მუშკოას და შიკინებს შორის დიდი ხანია სწარბოგებს სასტიკი ბრძოლა. პირველ ხანებში მუშკოას ღმერთი სწყალობდა, რადგან ძლიერი ბანაკი ჰყვოდა, მაგრამ ბედმა უმტყუნა, როცა მის წრეებში არეულარევა მოხდა. ამით ისარგებლა მოწინააღმდეგემ და გადავიდა შეტევაზე.

ამ ემად მუშკოას ემხარებიან წითელი მეთაურები და მუშა-მოხელეთა 1/5 ჰროკენტი, ხოლო შიკინტებს—მთელი ქალაქი.

მუშკოაი ნელ-ნელა მარცხდება. მაგრამ გულს იმაგრებს სიმფორიური ორკესტრით.

მთავარი შტაბი იტყობინება, რომ: თუ ტარტაროში დახმარებას არ გამოგაზენის—შიკინტები გაიმარჯვებს.

ინჩხაბარე.

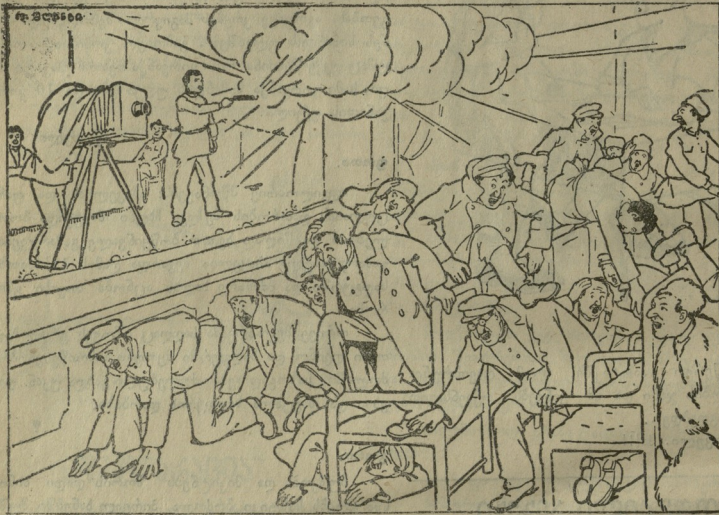
დ. შირტვილი. ადგილობრივ საბჭოთა აფთიაქის გამგეს მეტად შესტიკა გული სახელმწიფო ქონებაზე: ამიტომ იგი რეკებტში აონინშულ წამლებს აკლებს რამოდენიმე თავ წამოსს და მის მივიგობა წყლით ამხვიარეულს. ასე იქცევა იგი „მუტე“ მუშტარებზე (პროკავამირის წევრებზე). სალი წამოსს მიღება მისგან შეუძლია მხოლოდ ძმობიჭებს და კარგ მეგობრებს.

იქიდანვე რაოდენსკომმა წინადადება მისცა ყველა დაწესებულებებს, რომ შობას მუშობა და სპქმის წარმოება შეეწყვიტათ. აუკრძალა ეპოს ამ დღეებში ვაჭრობის წარმოება, რომ ამით პატევიცა კერძო ვაჭრების ჯიბეებისა და მადისათვის. თვით რაოდენსკომის თავჯდომარე და მისი თანა-

შემწე ცნობილ რესტორან „ბალოტა“-ში ზეიმით შეხულენ დღესასწაულს, მათ ვარშემო თავი მოიყარეს 15—20-მდე მოქვიფე მობალისებმა, რომლებიც „საბჭოთა პლატფორმაზე“ დგანან, რადგან „შობა“ ახალი სტილით იღვრებასწავლეს. პირველი

სადღეგრძელო მიუძღვნეს მუშურ-გლეხურ მთავრობას, რომელმაც ახალი სტილით შემოიღო შობა. საღამოს 6 საათზე გაყინულ ბაზარს აწვავდა მხოლოდ მოქვიფეთა საშინელი ღრიალი და უშნო საქციელი.

„ცქვიტი“

მასწავლებელთა პრილოგაზე.

— ...უცბად შუა დარბაზში იფეთქა რაღაცამ. ყველას შიშის ზარი დაეცა თავს და მიიმალენ ვიცამ დიძახა: მენშევიკებმა აგვადეთქესო.

— აბა ვისი მოწყობილი იქნებოდა თუ იცი?

— მე გგონია ჩვენდა შესაშინებლად თვითონ მთავრობამ მოაწყო.

— მთავრობას რად სჭირდა ჩვენი შეშინება?

— ჯამაგირის მომატება რომ არ მოგვეთხოვა.

— აჰა... მართლაც რომ ასე იქნებოდა...

ჩვენი ფოსტა

ყობოს. (ოჩემირე) ტარტაროზმა დააკმაყოფილო თქვენი განცხადება. მგ რაიონში დანიშნული ხართ მის აგენტად. გევალებათ კარგი საკბილონის გამოგზავნა.

„ლამაზ ბიკს“ (ფოთი) რა დროს მავარია ეხლა.

ბ. სტულენტს თქვენი გასაქირი ასე თავდება:

„რა ვქნა, რა წყალში ჩაეარდე, რით გამოვიყვებო თავი? ამ დასაქცევმა სიმშლიმა ლამის მომიღოს ბოლოა“...

ოლომონის ბადიში უნდა იყოთ. დაეთხოვეთ თავსთავზე წერას. იქნებ უფრო გაუმჯობესდეს თქვე-

ნი მღვამარობა. სცადეთ სხვებზე.

„სტრეკოვას“. მოსე ფერშალს თუ ჯიბეში აქვს აფრიკი გახსნილი, ხუშტური რა შუაშია აქ? მთავაწოდეთ უფრო „შიმიე“ და ვრცელი საბუთები და მერე მოვათავსებთ.

დევს. (ახლოიხე) თქვენი წერილი მივიღეთ ხელმოუწერელად და ამიტომ არ გეტყვით. მოგაწოდეთ კიდევ და გვაცნობეთ თქვენი ვინაობა.

სუფხელ ათოსიანს. „ყოველივე შესწორების“ შემდეგ აღარაფერი დარჩა თქვენს წერილში.

მათუსალას. მესტვირული დაგვიანდა. მოგაწოდეთ სხვა უკეთესად დამუშავებული.

თ. მაშხალას. ტარტაროზმა ახალი სტილით გაითენა ახალი წელი და ამიტომ თქვენი სახალწლო საჩუქრები დაგვიანებულია.

8 გვერდი.

შემდეგი ნომერი გამოვა გადიდებულ ფორმატით 16 გვერდი.

რედაქციისაგან: ტენიკური დაბრკოლების გამო გაზ. „მუშა“-ს ორკვირეული უფასო დაბატება „ტარტაროზი“-ს ღღევანდელი ნომერი გამოდის